

ТЭКСТ ДЛЯ ВОДГУКУ

Груша

Калышацца сталетняя,
Шуміць на ўсе староны,
На ёй галінаў тысячы,
Лісткаў на ёй мільёны.

Яна, загартаваная
Сталетнюю парою,
Шуміць, заходзе ў гутарку
То з небам, то з зямлёю.

Дый дзіўнай мовы грушынай
Людзям не зразумеці,
Хоць мо аб чым і радасным
Захоча ім шумеці.

Хоць будзе мо раскажываць
Аб долі, аб багацці,
З даўнейшага, прайшоўшага
Пыл забыцца змятаці...

О груша, о сталетняя,
Наўчы, што мне зрабіці,
Каб мову тваю дзіўную
Людзям пералажыці...

Янка Купала
[1906-1912]